

Uchwała Nr XIII/43/2026
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy
z dnia 20 maja 2026 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności w części uchwały Nr XXIX/195/2026 Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej z dnia 23 kwietnia 2026 r. w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) oraz art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1344), art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 176), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy

uchwała, co następuje:

stwierdza nieważność uchwały Nr XXIX/195/2026 Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej z dnia 23 kwietnia 2026 r. w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso w części, tj. § 5 w zakresie słów „płatne do 31 grudnia każdego roku”.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Izbicy Kujawskiej podjęła w dniu 23 kwietnia 2026 r. uchwałę Nr XXIX/195/2026 w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso. Uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy w dniu 27 kwietnia 2026 r. i była przedmiotem badania nadzorczego na posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 20 maja 2026 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7), w posiedzeniu Kolegium Izby ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Mając na uwadze treść uchwały Nr XII/41/2026 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy z dnia 6 maja 2026 r. w sprawie przyjęcia regulaminu organizacyjnego Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy, pismem sygn. RIO-KA-4010-XIII-4/2026 z dnia 12 maja 2026 r. Pan Marek Dorabiała - Burmistrz Miasta i Gminy Izbica Kujawska oraz Pani Zofia Warda - Przewodnicząca Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej, zawiadomieni zostali o terminie posiedzenia Kolegium. Przedstawiciele jednostki poinstruowani zostali również o przysługującym im prawie do złożenia pisemnych wyjaśnień

w przedmiotowej sprawie w terminie do dnia 18 maja 2026 r., a także o możliwości uczestnictwa w posiedzeniu Kolegium. Przedstawiciele jednostki nie złożyli wyjaśnień w sprawie i nie wzięli udziału w posiedzeniu Kolegium.

Rozpatrując sprawę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy ustaliło, co następuje.

Uchwała Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej została podjęta na podstawie art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1344), art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 176). Rada Miejska korzystając z upoważnienia ustawowego, wynikającego z wyżej wymienionych przepisów, zarządziła pobór podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa, wyznaczyła z imienia i nazwiska inkasentów oraz określiła wysokość wynagrodzenia.

Kolegium Izby badając uchwałę Rady Miejskiej w Izbicy Kujawskiej stwierdziło, że jest ona obarczona wadami prawnymi. W treści § 5 przedmiotowej uchwały Rada ustaliła, że cyt.: „Za inkaso podatków wymienionych w § 1 ustala się wynagrodzenie w wysokości 5 % sumy zainkasowanych kwot płatne do 31 grudnia każdego roku”. Ww. przepisy ustawowe upoważniają radę gminy wyłącznie do zarządzenia poboru podatków w drodze inkasa oraz do określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia. Przepisy prawa nie uprawniają natomiast rady gminy do określenia szczegółowych zasad dokonywania wypłaty wynagrodzenia za inkaso. Stwierdzić zatem należy, że Rada ustalając termin wypłaty wynagrodzenia przekroczyła delegację ustawową określoną w art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1344), w art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) oraz w art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 176).

Rozliczanie inkasentów z pobranych opłat, a w tym i wypłata w stosownych terminach wynagrodzenia za inkaso, którego przysługiwanie i wysokość wynika z uchwały rady gminy, należy z mocy prawa do kompetencji wójta jako organu podatkowego (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt II SA/Ke 632/19).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 28 października 2015 r. sygn. akt I SA/Po 1305/15 stwierdził, że „zgodnie z linią orzecniczą sądów administracyjnych (np. wyrok NSA z 8 maja 2013 r. sygn. akt II GSK 299/12, LEX nr 1328496), przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych w drodze wykładni celowościowej. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego”.

Kolegium Izby wskazuje, że badana uchwała, stosownie do treści art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), jest aktem prawa miejscowego, podejmowanym na podstawie upoważnienia ustawowego i wprowadzającym regulacje powszechnie obowiązujące na terenie gminy. W odniesieniu do aktów prawa miejscowego znajduje

zastosowanie § 135 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2026 r. poz. 300) w związku z § 143 załącznika pn. „Zasady techniki prawodawczej” do rozporządzenia. W myśl § 135 w uchwale zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, stanowiącego, że „podstawą wydania uchwały i zarządzenia jest przepis prawny, który upoważnia dany organ do uregulowania określonego zakresu spraw”.

Należy mieć na uwadze, że istotna wadliwość aktu prawnego nie przesądza każdorazowo o konieczności stwierdzenia jego nieważności w całości. Stąd wystarczającym dla doprowadzenia do stanu zgodności z prawem jest stwierdzenie nieważności wyłącznie części ww. uchwały. Mając na względzie powyższe, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy podjęło uchwałę jak w sentencji.

Pouczenie:

Na niniejszą uchwałę przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Daniel Karaźniewicz